
Redactioneel

In dit nummer veel aandacht voor de overheid als (be)stuurder van het Hoger Onderwijs.

Mertens, Paardekooper en De Vijlder geven een kritische beschouwing van de oratie van Van Vught uit 1987, waarin deze heeft willen laten zien hoe onnodig en inefficiënt de overheid en de door haar gehanteerde planning door de jaren heen is geweest. De schrijvers menen dat er niet alleen beperkingen maar ook gevaren zijn verbonden aan het anti-maakbaarheidsdenken van Van Vught.

Bruinsma en Geurts doen verslag van een onderzoek naar factoren die de studiesnelheid beïnvloeden. Het hanteren van rendementcijfers als kwaliteitsindicator van instellingen en de wettelijke beperking van de inschrijvingsduur van studenten maken dergelijk onderzoek steeds relevanter. Opmerkelijke uitkomst is, dat bestede studietijd niet van invloed blijkt op de studievoortgang. *Meevis* en *Kalkhoven* vragen zich af of de universitaire bestuursstructuur nog wel voldoet, gezien de knelpunten die Van Kemenade in zijn afscheidsrede naar voren bracht en de adviezen die in april jl. zijn uitgebracht door de ARHO. De bundel 'Laissez faire in het Hoger Onderwijs?', waarin ook de eerdergenoemde oratie van Van Vught is opgenomen, wordt op heel eigen wijze besproken door *Rinnooy Kan*. De positieve werking van de lokroep van de markt weegt hij af tegen de armoede ervan als het een ordinair bezuinigingsargument betreft.